

и сички те други те които бѣха съ него, за оуловованіе то на-рѣкъ те, които фанѣха.

10 Подобенъ и Іакуба и Іуанна, синовѣ те Зеведѣовы, (фанѣ страхъ) които бѣха другѣре сѣмшнови. и рече Исусъ на сѣмшна: не койсе: ѿ тѣка на тѣмъ ще да лѣвишъ человекъ.

11 И като и звѣкоха и двѣ те гѣми на зѣмла та, ѿставиѣха сичко, и ѿидѣха по него.

12 И като бѣше Исусъ въ единъ градъ, что, че доидѣ нѣкой человекъ, който бѣше пжленъ съ прокѣза: и като видѣ Исуса, падна на лицѣ то си долъ, и мѣлешемсе, и дѣмаше: гди, ако щѣшъ можешъ да ме ѿчиштишъ.

13 Я Исусъ си прострѣ ржкѣ та, и пофана го, и рече: щѣмъ, ѿчисти се. и тѣл чѣсъ се махна ѿ нѣгѣ прокѣза та.

14 И тѣи мѣ заповѣда да не кѣже никомѣ: но иди та се покажи на свѣщѣнникатъ. и принеси даръ за ѿчищеніе то си, каквѣто ѣ заповѣдала Мѣшѣи, за свидѣтельство нимъ.

15 И по многѣ се прочѣваше за него: и сокираха се много народи да слѣшатъ. и да се ищѣлаватъ ѿ нѣгѣ ѿ колесті те си.

16 Но тѣи ѿхождаше въ пѣстына, та се мѣлеше.

17 И въдѣ въ единъ ѿ дни те, и тѣи оучеше: и седѣха фарісеи те и законодчителі те, които бѣха дошли ѿ сѣкое сѣло Галілейско и Іудейско и Іерусалимско: и сила та Господна ги ищѣлабаше.

18 И что, мѣжѣ нѣсеха на ѡдрѣ едного человека, който бѣше разславленъ: и ищѣкаха да го внесатъ, и да го тѣратъ предъ нѣгѣ.

19 И понѣже не найдѣха ѿ гдѣ да го внесатъ, заради народатъ, качѣхасе гѣре на покрѣватъ, и презъ керамидъ те го спѣсѣнаха долъ съ ѡдратъ на трѣдъ предъ Исуса.

20 Я Исусъ като и мѣ видѣ въра та, рече на разславленншатъ: человекъ, прощѣватъ ти се грѣховѣ те.

21 И фанѣха книжници те и фарісеи те да помышлѣватъ, и да говоратъ: кой ѣ тѣл щото хѣли; кой мѣже да прощѣва грѣховѣ, тѣкмѣ единъ Бгъ;

22 Я Исусъ като раздѣмѣ помышлѣніа та и мѣ, ѿговори, и рече и мѣ: що помышлѣвате въ сердца та си;

23 Що ѣ по лѣснѣ да рече нѣкой: прощѣватъ ти се грѣховѣ те: или да рече: стани та ходи;